BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XXIII. Seria II. — No. 1132 — 4 pagini 7 LEI C. — Vineri 17 Decembrie 1943

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti

Telefoane: Direcţia şi A-ţia 3.26.60; Secretariat . . 3.91.36; Provincia . . 3.91.36; Tipografia . . 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE: 1 an . . . . Lei 2000; 6 luni . . . . „ 1100; Autorităţi, Instituţii, cluburi: 4000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR; Înscris Trib. Ilfov sub No. 282/930; Administrator Delegat: Al. Ilieşcu

Calendarul internaţional al footballului nostru

Numai obligaţii; încolo perspective!

Stadiul tratativelor şi şansele. Ce poate reuşi o vizită la Sofia: jocuri România-Bulgaria, Bucureşti-Sofia şi inter-regiuni. Situaţia matchului cu Germania este limpede, iar croaţilor şi slovacilor le datorăm câte o revanşe. O soluţie salvatoare: „turneul celor patru" la Bucureşti în 1944

În afară de toate cunoscutele probleme ale footballului nostru, mai este una: a calendarului internaţional, fără de care footballul se limitează la o activitate indigenă care în niciun caz nu poate de stimulentul şi acel câştig technic de care este capabil un match internaţional. Este ştiut doar, că raporturile cu străinătatea servesc în chip strălucit progresul, aşa cum nu-l poate asigura concurenţa dintre grupările noastre.

Natural, ne gândim la jocurile cu echipe străine sigur cu un football mai bun, pentrucă nici nu ne închipuim că mai avem ceva de învăţat dela cei mai slabi, inferiori nouă.

Dealtfel, în alcătuirea unui calendar se cere şi puţină pricepere pentruca un match internaţional să fie oportun, potrivit unei situaţii; iar pe de altă parte trebue o anumită gradaţie în ceeace priveşte calitatea echipelor străine.

În sfârşit, o anumită pricepere pe care o considerăm prezentă atunci când se discută despre alcătuirea unui calendar internaţional.

Niciun joc datat

În momentul de faţă, footballul romanesc nu are jocuri definitiv fixate. Are în schimb, partide definitiv perfectate. Ceeace nu-i suficient, pentrucă astăzi principalul este să ştii dacă are loc un match (sau nu) şi aceasta se poate vedea numai atunci când adversarul a confirmat data disputării. Pentrucă azi lucrurile sunt nesigure mai ales acelea care urmează să se întâmple peste două, şase sau 12 luni.

Ori, footballul nostru nu are niciun match cu dată confirmată. Ceea ce nu înseamnă că nu va avea jocuri. Inclinăm să credem, însă, că aceste jocuri vor primi confirmarea şi se vor disputa într'un interval scurt.

Cert este însă, că în anul 1944 noi trebue să disputăm toate jocurile în deplasare, potrivit angajamentelor mai vechi, cu federaţiile respective: cu Croaţia, Slovacia şi Germania am jucat ultima dată la Bucureşti. Deci, drept este ca să întoarcem vizita acum.

Dar să vedem care este situaţia în prezent, stadiul tratativelor şi perspectivele.

Relaţiile cu bulgarii

Cu vecinii noştrii din sud, bulgarii, am întrerupt contactul cam din 1937. De atunci, nu s'au realizat decât jocuri inter-cluburi: Rapid a jucat la Sofia şi apoi Lewsky la Bucureşti anul acesta. Şi iarăşi s'a întrerupt contactul din cauza atitudinei jucătorilor echipei Lewsky.

Întâlniri inter-cluburi nu s'au putut perfecta şi nu din cauza noastră. Într'un timp, echipa naţională bulgară nu mai primea autorizaţia de a juca peste hotare şi faptul a creiat incertitudine. La invitaţiile noastre, forul bulgar răspundea că acceptă întâlniri cu România, cu condiţia ca primul joc să aibe loc la Sofia. Federaţia noastră, care voia să perfecteze numai jocuri cu revanşe şi care nu primea garanţia că „naţionala" bulgară va disputa revanşa la Bucureşti, susţinea ca primul match să se joace la Bucureşti. Ceeace forul sofist nu accepta, dar nici nu garanta revanşa.

Un proect care trebue revăzut

Şi aşa, situaţia s'a permanentizat, în ciuda repetatelor propuneri româneşti. La un moment dat s'a propus un dublu joc: România—Bulgaria A şi B sau România—Bulgaria şi Bucureşti—Sofia, care să se joace în aceeaşi zi la Bucureşti şi la Sofia. Dar nici această propunere n'a avut ecou.

Anul acesta, în primăvară — pare-mi-se — un oficial român a fost la Sofia unde a luat contact cu conducătorii footballului bulgar. Discuţiile au dus, în mod principal, la realizarea câtorva proecte foarte interesante: matchuri România—Bulgaria A şi B, Bucureşti—Sofia şi inter-regiuni, cum ar fi de pildă Muntenia sau Oltenia contra Bulgariei de Nord etc. etc.

Un proect într'adevăr foarte interesant, original — găsit ca atare chiar de cercurile noastre sportive oficiale — care — odată realizat — ar fi fost una din cele mai interesante competiţii de pe continent chiar. Ar fi fost campionate inter-regiuni româno-bulgare dotate cu trofee care ar fi adus un mare aport înstrăngerea relaţiilor sportive, ca şi în amiciţia dintre România şi Bulgaria.

Dar şi acest proect a rămas un simplu proect.

Perspectivele unei vizite

Acum se'ncearcă din nou reluarea relaţiilor sportive cu bulgarii. Oficialitatea noastră tatonează posibilităţile de reluare prin propuneri.

În afară de propunerea privind turneul în patru: România — Croaţia — Slovacia — Bulgaria, federalii sunt de acord în principiu pentru perfectarea jocurilor România — Bulgaria şi Bucureşti — Sofia. Dar acestea sunt iarăşi în funcţie de bulgari. Şi pentrucă un oficial român — acelaş din primăvară — va pleca la Sofia curând, înseamnă că atunci se va stabili deva definitiv (altfel nici nu ne gândim), măcar pentru anul 1944.

S'ar mai putea insista şi asupra proectului privind jocuri româno-bulgare inter-regiuni, de care vorbeam mai sus.

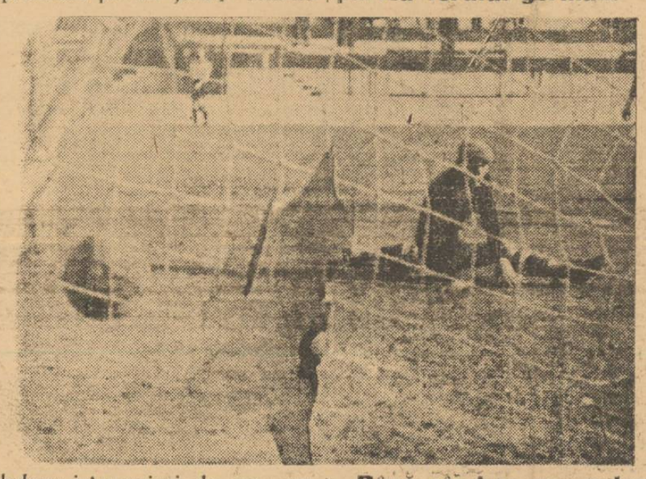

Până când se va putea relua în Germania activitatea internaţională, jocul România — Germania va rămâne în suspensie. Se ştie doar, că forul german de specialitate a suspendat activitatea în cu Germania, situaţia este foarte clară, mai ales după scrisoarea primită din partea forului german.

Încât, situaţia relaţiilor sportive româno-bulgare nu oferă prea multe perspective şi o clarificare va fi posibilă atunci când oficialul român va discuta la Sofia cu condcătorii bulgari.

Jocul cu Germania

În ce priveşte matchul

(Continuare în Pag. III-a)

NOTE ATLETICE

A.C.R.-ul continuă

Puţine grupări au tradiţii pe care şi le respectă. Poate Stadiul Român — care reuşeşte în fiecare an să-şi ţină campionatele de casă — şi poate Atletic-Club, care pe lângă aceste campionate, ne-a obişnuit în fiecare an cu o serbare în preajma Crăciunului, în care îşi adună familia sportivă, de ori unde s'ar afla.

Există un pom de Crăciun în jurul căruia „aceriştii" tes planuri pentru anul care vine, unde ironizează prieteneşte farsele sezonului trecut. Unde se râde, unde se şi cântă, unde se împart ca în fiecare an cadouri cu foarte multe înţelesuri. Să ne amintim că anul trecut V. Dumitrescu a primit un avion, Ludu un bârzoiu, Drăgulănescu o pipă, d. Ghimpeteanu o broşură cu instructiuni pentru pescuit...

Va conduce anul acesta d. Nichifor Modest. Şi nu va lipsi d. general adj. Pălăngeanu, d. Ion Cămărăşescu, d. Baicu, d. Braida, d. ing. Filitti.

O simplă serbare de Crăciun. O serbare sportivă, în jărul căreia se ivesc atâtea zâmbete. Şi totuşi, o bucurie atletică...

Lotul atleţilor bucureşteni pentru Ploeşti

În legătură cu crossul dela Ploeşti despre care am scris într'un număr trecut, suntem în măsură să anunţăm următoarele noutăţi: Plecarea concurenţilor din Bucureşti se va face Duminică 19 Decembrie, orele 10 şi 18 min. Adunarea concurenţilor se va face în Gara de Nord în sala

(Continuare în Pag. III-a)

Jucătorii români de tennis invitaţi la un alt turneu internaţional

Federaţia noastră de tennis a primit, prin intermediul legaţiei române din Madrid, o nouă invitate din partea forului respectiv spaniol cu privire la participarea reprezentativei române de tennis într'un nou turneu internaţional ce va avea loc în prima jumătate a lunii Ianuarie.

Acest de-al doilea turneu organizat de Spanioli se va desfăşura la Escorial — Madrid între 6—12 Ianuarie şi este intitulat „Concursul internaţional de tennis al noului an".

Participarea tennismanilor noştri este mai mult ca sigură deoarece — după cum se ştie — între 20 şi 26 Decembrie ei joacă la Barcelona.

Problemele basket-ballului românesc şi soluţiile potrivite

Ca şi în alte sporturi, în basket-ballul nostru federaţia vrea să începă o acţiune — să-i zicem — de redresare, cu scopul de a remedia acolo unde se impune, lacunele constatate, să stimuleze acolo unde este cazul, într'un cuvânt, pentru a asigura acestui sport cea mai bună desfăşurare a activităţii.

În acest scop, d. N. Mateescu— preşedintele secţiei de basket — a fost însărcinat cu întocmirea unui referat care să cuprindă toate problemele ce se pun, cum şi soluţiile cele mai bune.

Referatul constitue oglinda fidelă a situaţiei basket-ballului nostru şi cum atacă problemele cele mai spinoase oferind în acelaş timp şi soluţiile, găsim interesant să-l publicăm. Pentrucă, nu încape nicio îndoială, va fi adoptat în întregime de Comitetul Federal F. R. B. V.

O lacună a basketballului românesc a fost şi este încă lipsa cadrelor. În ultimii ani numărul jucătorilor care s'au ridicat a fost redus. Inelele valoroase care au ieşit în evidenţă pe rând-pe rând se numără pe degete.

Jucătorii de bază ai echipelor au rămas tot cei vechi, aceştia constituind aproape permanent lotul din care s'ar putea selecţiona la un moment dat reprezentativa naţională.

Pentru a se putea remedia lipsa care va ajunge la un moment dat acută, este necesar să se ia măsuri imediate.

Soluţia pe care o propunem este obligarea cluburilor să-şi formeze echipe de juniori, care să participe la un campionat separat, do a cu cupe şi plache care să constitue un stimulent pentru jucători.

Deşi la prima vedere s'ar părea că această chestiune nu este deloc uşoară, ea este totuşi realizabilă şi roadele se vor vedea foarte curând, în anii din urmă când sportul studenţesc beneficia de terenuri proprii, alcătuirea echipe de pătici care jucau între ele şi din rândul cărora se relevaseră o serie de elemente care este păcat, că s'au pierdut. Experienţa a fost urmată şi de E.F.A., care deasemenea formase câţiva jucători de talent.

Pentrucă ar fi greu ca grupările să-şi recruteze imediat juniori, ar urma ca F.R.B.A. să le acorde un termen, până la care ele şi-ar putea alcătui echipele.

În plus federaţia ar trebui să găsească şi unele mijloace pentru a veni în ajutorul juniorilor prin procurare de echipament şi materiale sportive.

CONTACTUL CU STRAINATATEA.

În actuala situaţie contactul dintre echipele noastre şi cele străine nu se poate face uşor. Este ştiut însă că progresul nu poate veni decât din cât mai multe întâlniri internaţionale. Fe R.B.V. trebuie să înceapă de pe acum tratative cu Slovacia, Bulgaria, Turcia, pentruca acestea să irmeată în vară fie echipe de club, fie reprezentative naţionale sau selecţionate de oraşe.

(Continuare în pag. 3-a)

Realităţi ce fac cinste sportului românesc

Concursul naţional de ping-pong, ce a avut loc la Reşiţa în zilele de 10, 11, 12 şi 13 Decembrie, a consiliuit un viu şi important act prapagandistic.

În noul drum de desvoltare al acestui sport, — atât de apreciat de tineretul nostru şcolar şi universitar — federaţia română se străduieşte neîncetat, să meargă înainte.

Astăzi, pring-pongul românesc trăeşte clipe de mari nădejdii, căci şi-a recăpătat drepturile şi autonomia federală.

Conducerea forului de specialitate a înţeles greaua misiune ce o are a pornit vijelios la realizări demne de elogiat.

Provincia, a răspuns apelului federat, cu tot entuziasmul, aderând la marcea acţiune de redresare a ping-pongului românesc.

În momentul de faţă, cele mai importante centre sportive din ţară sunt afiliate la FRFA: *Turnu Severin, Alba Iulia, Arad, Timişoara, Braşov, Constanţa, Borşa, Galaţi, Iaşi, Ploeşti, Caransebeş, Sibiu, Reşiţa*, etc.

Concursul naţional de zilele acestea, a fost o adevărată victorie a voinţii acelora, care sprijină şi îndrăgeşte ping-pongul, mai bine de un deceniu.

Sportivii reşiţeni, pot fi mândri că au organizat un concrus naţional al cărui succes se datoreşte desigur şi a participării personalităţilor din oraş, care au sprijinit efectiv această realizare de dimensiuni neobişnuite.

Meritul organizatorilor este cu atât mai mare, cu cât au trebuit să înlăture piedici ineerente vremurilor, acţionând cu voinţă de fier, elan şi muncă dârză.

Înţelegând scopul naţional propagandistic, întreprins de către emeriţii sportivi reşiţeni, *Ministerul Propagandei Naţionale*, prin serviciul Sporturilor, a răsplătit aşa cum se cuvine munca prodigioasă a grupării *S.S.M.R.* pentru un deceniu de activitate pe tărâmul sportului românesc, acordând organizatorilor o placheţă comemorativă.

M. POENARU-BORDEA

Atena atâtor Balcaniade...

Am aflat splendida iniţiativă a bătrânilor noştri atleţi, care au pornit cu tot entuziasmul la o colectă sinceră şi gravă pentru sportivii greci cu care au luptat pe stadioanele întregii peninsule Balcanice. Colecta e a prieteniei.

E mult de atunci... Într'un an am fost şi eu la Atena. La o Balcaniadă atletică în care n'am avut destui ochi să admir şi nici destule mâini ca să aplaud. Am asistat de asemenea la Balcaniada dela Bucureşti. Câtă tradiţie atletică în piepturile elene, acele piepturi care ştiau să lupte, să câştige sau să piardă. Au învins şi la Atena şi la Bucureşti. Şi pretutindeni... Erau mai buni, desăvârşiţi. Iar alături de toate, prieteni. Nu i-am văzut decât de două ori. Ultima dată la Atena. Nu m'am mirat deloc mi s'a strâns inima atunci când motonava Transilvania se depărta banal de Pireu într'o noapte cu prea multă poezie pentruca să nu rămână a amintirilor.

Cei care au luat iniţiativa colectei sunt mult mai bătrâni. Au fost de atâtea ori la Atena şi au atâţia prieteni acolo. Atâţia camarazi cu care şi-au măsurat forţele, cu care au luptat sportiv, cu care au hoinărit pe străzile Atenei... li înţelegem, deşi nu avem prea mare drept s'o facem...

Să aplaudăm iniţiativa aceasta? Să îndemnăm pe sportivii noştri — cei ce-au auzit de Sylas, de Mantikas, de Floros, de Thanos, de Travlos — să urmeze pilda celor care ştiu că-i bine să se colecteze pentru prietenii din Grecia?

Probabil că nu-i nevoe. Sufletele sportivilor noştri, ale sincerilor noştri atleţi n'au nevoe de îndemn. Suntem un neam care ştim să ajutăm pe cei care au nevoe...

E un gest prietenesc, pentru cei care ne-au minunat într'o vară pe pista unui ANEF al camaraderilor balcanice... Pentru cei care au purtat cel mai corect flacăra olimpică în acest colţ de bătrân continent.

— h. —

De vorbă cu cel mai nou campion de box

ILIE PETRESCU

La o vitrină cu cărţi. Provocarea celor cinci. Un boxeur despre presă. Adevărata viaţă sportivă. Amatorism sau profesionism? Matchul cel mare al unei cariere. Dela căsătorie, la Macario şi Maria Denis!

Un anotimp a cărui identitate o cauti zadarnic între ceeace ar trebui să fie Iarnă şi nu reuseste să fie decât Toamnă, face ca trotoarele metropolei să fie jilăvite, iar picioarele trecătorilor să cunoască prima căldură a sosonilor şi galoşilor mai mult sau mai putin.. „celofibraţi".

Prin vitrinele arhi-pline, crengi de brad ne vorbesc parcă despre ziua cea mare a lui Decembrie.

In fata vitrinei unei librării, o siluetă masivă si-a dăruit cinci minute din activitatea cotidiană, plimbându-si privirea în amalgamul de culori al copertilor de dincolo de cristal. Identificăm curând silueta, în persoana lui ILIE PETRESCU, noul campion national de box la toate categorile. Prima întâlnire a noastră dela matchul cu Lungu şi minunat prilej pentru un interview de actualitate.

...Două siluete au plecat prin primele umbre de seară, discutând

Un campion aruncă o mănuşă!

— Ei, Ilie, acum când ai devenit campion, ce proecte ai?

— Un campion nu-şi face proecte niciodată. El asteaptă „evenimente" venite sub forma provocărilor.

— Ai primit vreuna?

— Încă nu, dar le astept. Am citit undeva că Pop, Pană, Tofan, Georgescu şi Lungu, — cinci, nici mai mult nici mai putin, — vor să mă provoace. Astept şi vă asigur că nu voiu face greutăti nici unul organizator.

— Cu care din cei cinci, ai vrea să boxezi?

— Cu oricare, fiindcă nu-mi fac griji în fata oricărui nume. Parcă aş vrea totuşi, să rezolv definitiv revansa cu Lungu.

Petrescu a aruncat o mănuse „celor cinci". Care dintre ei o va ridica?

Un «rechizitoriu» al cronicelor

— Apropos de Lungu. După ultimul match cu el, ai avut cronici defăvorabile. Ce impresie ţi-au făcut aceste cronici?

— După fiecare match, citesc cu mult interes, absolut toate cronicele publicate în presa bucureşteană. O cronică obiectivă îmi face multă plăcere, chiar atunci când mă aflu după o înfrângere. Mă indispun cronicele în cari reaua credintă domină, precum şi cele în cari se aduc laude nemeritate cuiva. Trageti concluziile şi găsiti impresia pe care mi-a făcut-o anumite cronici după matchul de Duminică

Totul raţional, deviza adevăratului sportiv

— La oricare ispravă a unuia mai bătrân, se vorbeşte cu regularitate despre „viaţa sportivă" pe care a dus-o acesta. Cari sunt limitele acestei „vieţi"?

— Multi cred că o viată sportivă e egal cu o viată de ascet. Complet neadevărat. Mai întâiu că orice sportiv e un om ca oricare şi nu ar putea îmbrătişa ascetismul şi apoi, presupunând că ar putea, n'ar avea absolut nici un avantaj. Ar fi trecut cât de curând pe lista elementelor ratate. Am multi ani de carieră în urmă şi am studiat — dacă pot spune astfel — chestiunea aceasta. Un sportiv trebue să ducă o viată de om asezat, evitând excesul în orice moment, chiar şi la antrenament. „Totul raţional", iată deviza adevărului sportiv pecare societatea se poate baza apoi şi după anii stadionului.

Problema zilei

— Ce părere ai despre problema amatorismului şi a profesionismului?

— Ca profesionist îmi e greu să mă pronunt în directia asta. S'ar părea că vreau să-mi trag spuza pe turtă. Sunt însă ferm convins că — în anumite sporturi — cele două categorii de sportivi nu pot exista una fără alta. Şi ca exemplu, aş putea cita câteva tări din apus cari au fost nevoite să reintroducă profesionismul, recunoscându-i astfel necesitatea.

Prima victorie de răsunet

— In apus, care a fost cel mai redutaibl adversar pe care l-ai întâlnit?

— Germanul Adolf Heuser cu care am boxat la Berlin şi în fata căruia am făcut cel mare match al carierei. Deşi învins, du-

COSTIN PAUN

(Continuare în Pag. III-a)

ŞTIAŢICA...

STAFETA, sau releul de alergători, a fost una dintre primele manifestaţii de educaţie fizică ale popoarelor antice. Ea s'a născut din necesitatea transmiterii rapide a ştirilor sau a diferitelor obiecte dela şeful statului la ajutoarele sale administrative îndepărtate.

Mai ales acolo unde terenul nu îngăduia folosirea calului sau a altui animal rapid, alergătorii au ajuns să alcătuiască categorii sociale cu o funcţiune deosebit de importantă, fiind foarte respectaţi.

Astfel au stat lucrurile în imperiul incaş lor dealungul căruia se întindeau două şosele, una pe platoul dintre cele două şiruri ale Cordilierilor, iar a doua la picioarele lor, dealungul ţărmului. Dela Cuzco capitala incaşilor şi până la Quito, unul din oraşele depe graniţă, erau 1600 km., fără a măsura cotiturile; această distanţă era stabilită de curieri în 8 zile.

Capitala Cuzco, la o altitudine de 3.500 m., era legată de această printr'o şosea de 350 km. Totuşi bucătarul curţii putea servi la masă peşte de mare proaspăt, căci transportul se făcea prin releuri de alergători în două zile.

Şoselele erau construite numai pentru pedeştri, căci în multe locuri aveau pante repezi, cu trepte.

Toate acestea au făcut ca Peruvianii, ajutaţi şi de constituţia lor fizică — oameni subţiri, tendinoşi, să devină excelenţi alergători.

*

CICLISMUL este, după gimnastică, cel mai vechi sport practicat în România. Lângă Iaşi a fost velodromul construit de Luiggi Cazzavilan, fondatorul ziarului Universul, lângă Arcul de Triumf depe Şoseaua Kiseleff, cu scopul de a desvolta acest sport şi de a ajuta afacerile reprezentanţei unei fabrici italiene de biciclete.

Velodromul era construit din lemn după modelul celui din Milano şi avea 330 m. în ovalul său. Pe margine erau construite 2 tribune pentru spectatori.

Velodromul a fost desfiinţat în 1907, după moartea proprietarului lui.

Slovacia va întâlni Germania la fotbal

BRATISLAVA, 15 (Serviciul nostru special).

Calendarul internaţional al forului slovac de specialitate prevede pentru începutul anului 1944 o întâlnire cu reprezentativa naţională a Germaniei.

Acest de al 6-lea match Slovacia — Germania urmează să se dispute într'o localitate germană ce va fi aleasă ulterior.

Haegg şi Andersson invitaţi în America

ZUERICH, 15 (Serviciul nostru special)

Se anunţă din Stockholm că cei doi mari campioni mondiali de atletism Gunder Haegg şi Arne Andersson au fost invitaţi să participe la campionatele de atletism pe teren acoperit ale Americei.

Campionatele vor avea loc în luna Februarie la New-York.